PRZEDMIOT: Baz danych

KLASA: 5i gr. 2

Lekcja 1,2

Temat: Definicja Baz Danych. Powtórzenie terminów tabele, rekordy, pola. Relację między tabelami: 1:1, 1:N, N:M. Nadawanie, odbieranie uprawnień (GRANT, REVOKE)

Definicja bazy danych i jej znaczenie:

Definicja bazy danych:

Baza danych to cyfrowy, uporządkowany zbiór informacji, zapisany i przechowywany w sposób ustrukturyzowany, który umożliwia łatwe i szybkie wyszukiwanie, pobieranie, dodawanie, modyfikowanie i usuwanie danych.

Znaczenie bazy danych:

- **Przechowywanie danych** umożliwia gromadzenie dużych ilości informacji w jednym miejscu.
- **Szybki dostęp i wyszukiwanie** dzięki językom zapytań (np. SQL) można błyskawicznie znaleźć potrzebne dane.
- Relacje i spójność pozwala łączyć dane ze sobą (np. klient ↔ zamówienia),
 zachowując integralność.
- **Wielu użytkowników** umożliwia jednoczesną pracę wielu osób/ aplikacji z tymi samymi danymi.
- **☐ Bezpieczeństwo** zapewnia mechanizmy kontroli dostępu i ochrony przed utratą danych.
- Aktualność zmiany wprowadzane w jednym miejscu są natychmiast widoczne dla wszystkich użytkowników.
- **Uniwersalność** używane w niemal każdej dziedzinie (bankowość, handel, medycyna, edukacja, serwisy internetowe).

Bazy danych można podzielić według sposobu organizacji i przechowywania danych:

•	1. Bazy relacyjne (RDB – Relational Database)□ Najpopularniejszy typ.
	☐ Dane są przechowywane w tabelach (wiersze = rekordy, kolumny = pola).
	\square Tabele są powiązane kluczami (np. użytkownik $ ightarrow$ zamówienia).
	□ Do zarządzania używa się języka SQL.
	☐ Przykłady: MySQL, PostgreSQL, Oracle, MS SQL Server.
•	2. Bazy nierelacyjne (NoSQL)
	☐ Dane przechowywane w innych formach niż tabele.
	□ Rodzaje/modele:
	 Dokumentowe dane przechowywane w formie dokumentów (np. JSON, BSON, XML).
	 Grafowe - dane są przechowywane w postaci grafu (Neo4j – dane jako grafy),
	 ✓ Klucz–wartość - dane przechowywane jako para: klucz →
	wartość.(Redis, DynamoDB),
	 Kolumnowe - dane zapisane w kolumnach zamiast wierszy
	(odwrotnie niż w SQL)(Cassandra, HBase).
•	3. Bazy obiektowe
	☐ Dane przechowywane jako obiekty (tak jak w programowaniu obiektowym).
	☐ Mogą przechowywać nie tylko liczby i tekst, ale także multimedia czy złożone
	struktury.
	☐ Przykład: db4o, ObjectDB.
•	4. Bazy obiektowo-relacyjne
	☐ Hybryda relacyjnych i obiektowych.
	☐ Dane przechowywane są w postaci obiektów
	☐ Obsługują tabele, ale także bardziej złożone typy danych.
	☐ Przykład: PostgreSQL, Oracle.
•	5. Bazy hierarchiczne
	☐ Dane są zorganizowane w strukturę drzewa (rodzic–dziecko).
	☐ Każdy rekord ma jeden nadrzędny i wiele podrzędnych.
	☐ Szybki dostęp, ale trudne do modyfikacji, mało elastyczne.
	☐ Przykład: IBM IMS (starsze systemy bankowe).

5. Bazy sieciowe

	☐ Dane zorganizowane w strukturze przypominającej sieć lub graf – rekordy mogą mieć wielu rodziców i wielu potomków.
	☐ Stanowią one rozwinięcie modelu hierarchicznego
	☐ Pozwalają na reprezentację danych, gdzie jeden element może być
	powiązany z wieloma innymi elementami, a te z kolei mogą być
	powiązane z wieloma kolejnymi elementami, tworząc złożoną, grafowa
	strukturę.
	☐ Przykład: IDS (Integrated Data Store).
•	6. Bazy rozproszone
	☐ Dane nie są przechowywane w jednym miejscu (na jednym serwerze), tylko
	rozsiane po wielu komputerach/serwerach, często w różnych
	lokalizacjach geograficznych.
	☐ Łatwo dodać nowe serwery, gdy rośnie liczba danych.
	☐ Dane są podzielone na części i każda część jest przechowywana na innym
	serwerze pp. użytkownicy A–M są na serwerze 1, a N–Z na serwerze 2.

Tworzenie nowej bazy:

1 Microsoft Access

- Access jest bazą plikową, więc baza danych to plik .accdb.
- Tworzenie bazy odbywa się **graficznie**, ale można też użyć SQL do tworzenia tabel w już otwartym pliku.
- - 1. Otwórz Access \rightarrow Plik \rightarrow Nowy \rightarrow Pusta baza danych
 - 2. Nadaj nazwę, np. Sklep.accdb
 - 3. Access utworzy plik bazy danych i otworzy pustą bazę.

W Access SQL nie ma polecenia typu CREATE DATABASE, bo baza to plik.

SQL w Access służy głównie do tworzenia tabel, zapytań, widoków.

2 PostgreSQL

- PostgreSQL jest serwerową bazą danych.
- Tworzenie bazy odbywa się komendą CREATE DATABASE.

Przykład:

CREATE DATABASE sklep
WITH
OWNER = postgres
ENCODING = 'UTF8'
LC_COLLATE = 'pl_PL.UTF-8'
LC_CTYPE = 'pl_PL.UTF-8'
TEMPLATE = template0;

- OWNER właściciel bazy (użytkownik PostgreSQL)
- ENCODING kodowanie znaków
- LC_COLLATE i LC_CTYPE lokalizacja i sortowanie znaków
- TEMPLATE szablon bazy (zwykle template0 lub template1)

Omówienie podstawowych koncepcji: tabele, rekordy, pola

📌 1. Tabela

To główna struktura w relacyjnej bazie danych. Można ją porównać do arkusza w Excelu – ma wiersze i kolumny. Każda tabela przechowuje dane dotyczące jednego typu obiektów.

← Przykład: Tabela Studenci przechowuje informacje o studentach.

2. Rekord (wiersz, ang. row/record)

Pojedynczy wiersz w tabeli. Odpowiada jednej jednostce danych (np. jednemu studentowi). Składa się z pól (kolumn).

Przykład rekordu w tabeli Studenci:

ID Imię Nazwisko Wiek Kierunek 1 Anna Kowalska 21 Informatyka Ten jeden wiersz to rekord opisujący Annę Kowalską.

***** 3. Pole (kolumna, ang. field/column)

To kolumna w tabeli, przechowująca określony typ danych.

Każde pole ma nazwę i jest określonego typu danych (np. liczba, tekst, data).

Przykłady pól w tabeli Studenci:

Imię – tekst, Nazwisko – tekst, Wiek - liczba całkowita, Kierunek – tekst.

Klucze

🔑 Klucz główny (Primary Key, PK)

To unikalny identyfikator rekordu w tabeli.

Gwarantuje, że każdy wiersz można jednoznacznie odróżnić.

Kluczem głównym może być:

- \square liczba całkowita (np. ID = 1, 2, 3...),
- unikalny kod (np. PESEL, NIP),

W tabeli Studenci:

Nazwisko ID Imię Wiek 1 21 Anna Kowalska

Tutaj ID jest kluczem głównym.

Klucz obcy (Foreign Key, FK)

To pole w tabeli, które wskazuje na klucz główny w innej tabeli.

Dzięki temu możemy powiązać dane między tabelami.

Przykład:

Tabela Zapisy (które kursy student wybrał) może mieć klucze obce:

StudentID → odwołanie do tabeli Studenci(ID),

KursID \rightarrow odwołanie do tabeli Kursy(ID).

Podsumowanie w skrócie: Relacyjna baza danych – dane w tabelach powiązane relacjami. PK – unikalny identyfikator w tabeli. FK – łączy jedną tabelę z drugą.

📌 3. Relacje między tabelami

1 Jeden do jednego (1:1)

Każdy rekord w jednej tabeli odpowiada dokładnie jednemu rekordowi w drugiej.

Tabela: Osoby

id_osoba	imie	nazwisko
1	Adam	Kowalski
2	Anna	Nowak
3	Patryk	Balicki

Tabela: Pesele

id_pesel	pesel	id_osoby
1	80010112345	1
2	92051267890	2
3	75032145678	3

2 Jeden do wielu (1:N)

Jeden rekord w tabeli A może mieć wiele rekordów w tabeli B. Ale rekord w tabeli B należy tylko do jednego w tabeli A.

Opis relacji

- Jeden nauczyciel może uczyć wiele przedmiotów.
- Ale jeden przedmiot ma przypisanego tylko jednego nauczyciela.

Tabela: Nauczyciele

id_nauczyciela	imie	nazwisko
1	Adam	Kowalski
2	Anna	Nowak
3	Patryk	Balicki

Tabela: Przedmioty

id_przedmiotu	nazwa	id_nauczyciela
1	Systemy Baz Danych	1
2	Matematyka	2
3	Fizyka	3
4	Chemia	1

3 Wiele do wielu (M:N)

Rekordy w tabeli A mogą być powiązane z wieloma rekordami w tabeli B i odwrotnie.

Przykład:

Uczniowie ↔ Przedmioty. Uczeń może zapisać się na wiele przedmiotów, a przedmiot może mieć wielu uczniów.

Rozwiązanie: Tabela Zapisy z polami: id_ucznia (FK do tabeli Uczniowie) id_przedmiotu (FK do tabeli Przedmioty). Trzeba pamiętać, że jednego ucznia nie można przypisać wiele razy do tego samego przedmiotu

Tabela: Uczniowie

id_ucznia	imie	nazwisko
1	Adam	Kowalski
2	Anna	Nowak
3	Patryk	Balicki

Tabela: Przedmioty

id_przedmiotu	nazwa
1	Systemy Baz Danych
2	Matematyka
3	Fizyka
4	Chemia

Tabela Zapisy (tabela pośrednia)

id_przedmiotu	id_ucznia
1	1
2	1
3	1
2	1
2	2
2	3
3	3
4	1

Podstawowe polecenia do sortowania

★ ORDER BY

```
SELECT nazwisko, imie
FROM pracownicy
ORDER BY nazwisko ASC; -- rosnąco
SELECT nazwisko, imie
FROM pracownicy
ORDER BY nazwisko DESC; -- malejąco
```

📌 Sortowanie po wielu kolumnach

```
SELECT nazwisko, imie, pensja
FROM pracownicy
ORDER BY nazwisko ASC, pensja DESC;
```

← Najpierw sortuje po nazwisku rosnąco, a w ramach tego – po pensji malejąco.

Zarządzanie bezpieczeństwem bazy danych.

Definicje

- **GRANT służy do nadawania uprawnień** użytkownikom bazy danych (np. prawa do odczytu, zapisu, aktualizacji, usuwania, tworzenia tabel).
- REVOKE służy do odbierania wcześniej nadanych uprawnień.

Składnia

Nadawanie uprawnień (GRANT)

```
GRANT <uprawnienia>
ON <nazwa_bazy_danych>.<nazwa_tabeli>
TO <nazwa_uzytkownika>@<host>;
```

Odbieranie uprawnień (REVOKE)

```
REVOKE <uprawnienia>
ON <nazwa_bazy_danych>.<nazwa_tabeli>
FROM <nazwa_uzytkownika>@<host>;
```

Lekcja 3,4

Temat: SQL JOINS, CONSTRAINT. Zastosowanie wyświetlania liczb porządkowych dla wszystkich wierszy ROW_NUMBER()

```
DROP TABLE Przedmioty;
DROP TABLE Osoby;
CREATE TABLE Osoby (
    osoba id INT AUTO INCREMENT PRIMARY KEY,
    imie VARCHAR(50) NOT NULL,
    nazwisko VARCHAR (50) NOT NULL
);
CREATE TABLE Przedmioty (
    przedmiot id INT AUTO INCREMENT PRIMARY KEY,
    nazwa VARCHAR(100) NOT NULL,
    osoba id INT,
    CONSTRAINT fk przedmiot osoba FOREIGN KEY (osoba id)
REFERENCES Osoby (osoba id)
);
INSERT INTO Osoby (imie, nazwisko) VALUES
('Jan', 'Kowalski'),
('Anna', 'Nowak'),
('Piotr', 'Zieliński'),
('Kasia', 'Wiśniewska'),
('Patryk', 'Nowakowski');
INSERT INTO Przedmioty (nazwa, osoba id) VALUES
('Laptop', 1),
('Telefon', 1),
('Rower', 2),
('Ksiażka', 3),
('Plecak', 4),
('Kubek', null);
```

INNER JOIN - czyli wszystkie wspólne rekordy, bez NULL

select Osoby.imie, Osoby.nazwisko, Przedmioty.nazwa from Osoby inner join Przedmioty on Osoby.osoba_id = Przedmioty.osoba_id;

imie	nazwisko	nazwa
Jan	Kowalski	Laptop
Jan	Kowalski	Telefon
Anna	Nowak	Rower
Piotr	Zieliński	Książka
Kasia	Wiśniewska	Plecak

◆ **LEFT JOIN** - czyli wszystkie rekordy z lewej tabeli. W naszym przypadku lewa tabela to Osoby. Jeśli Osoba jest a nie ma dopasowania w tabeli Przedmioty również się wyświetli.

SELECT Osoby.imie, Osoby.nazwisko, Przedmioty.nazwa FROM Osoby LEFT JOIN Przedmioty ON Osoby.osoba_id = Przedmioty.osoba_id;

imie	nazwisko	nazwa
Jan	Kowalski	Laptop
Jan	Kowalski	Telefon
Anna	Nowak	Rower
Piotr	Zieliński	Książka
Kasia	Wiśniewska	Plecak
Patryk	Nowakowski	NULL

• **RIGHT JOIN** - czyli wszystkie rekordy z prawej tabeli. W naszym przypadku prawa tabela to Przedmioty. Jeśli Przedmiot nie ma dopasowania w tabeli Osoby również się wyświetli.

SELECT Osoby.imie, Osoby.nazwisko, Przedmioty.nazwa FROM Osoby RIGHT JOIN Przedmioty ON Osoby.osoba_id = Przedmioty.osoba_id;

imie	nazwisko	nazwa
Jan	Kowalski	Laptop
Jan	Kowalski	Telefon
Anna	Nowak	Rower
Piotr	Zieliński	Książka
Kasia	Wiśniewska	Plecak
NULL	NULL	Kubek

• FULL OUTER JOIN (LEFT JOIN, UNION, RIGHT JOIN) - czyli wszystkie rekordy z prawej i lewej tabeli połączone.

W MySQL nie ma instrukcji FULL OUTER JOIN. Jednak można wykonać ten mechanizm za pomocą połączenia poleceń right join, left join i UNION.

SELECT o.imie, o.nazwisko, p.nazwa
FROM Osoby o
LEFT JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id

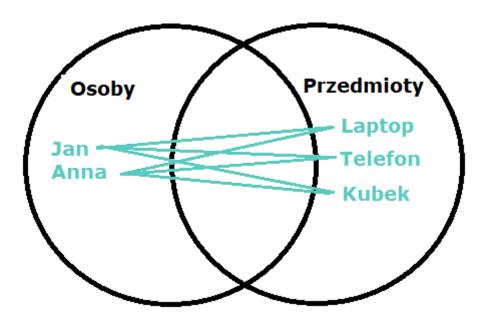
UNION

SELECT o.imie, o.nazwisko, p.nazwa
FROM Osoby o
RIGHT JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id;

imie	nazwisko	nazwa		
Jan	Kowalski	Laptop		
Jan	Kowalski	Telefon		
Anna	Nowak Rowe			
Piotr	Zieliński	Książka		

Kasia	Wiśniewska	Plecak
Patryk	Nowakowski	NULL
NULL	NULL	Kubek

• CROSS JOIN - łączy każdy wiersz z pierwszej tabeli z każdym wierszem z drugiej tabeli.

SELECT o.imie, p.nazwa FROM Osoby o CROSS JOIN Przedmioty p;

imie	nazwa
Jan	Laptop
Anna	Laptop
Piotr	Laptop
Kasia	Laptop
Patryk	Laptop
Jan	Telefon

Anna Telefon

Piotr Telefon

Kasia Telefon

Patryk Telefon

Jan Rower

Anna Rower

Piotr Rower

Kasia Rower

Patryk Rower

Jan Książka

Anna Książka

Piotr Książka

Kasia Książka

Patryk Książka

Jan Plecak

Anna Plecak

Piotr Plecak

Kasia Plecak

Patryk Plecak

Jan Kubek

Anna Kubek

Piotr Kubek

Kasia Kubek

Patryk Kubek

 LEFT JOIN excluding INNER JOIN (LEFT JOIN wykluczający wiersze dopasowane) - na początku wykonuje zapytanie LEFT JOIN. Następnie filtruje wynik wyświetlając z lewej tabeli wartości nie mających dopasowania w tabeli prawej. Czyli w naszym przypadku z tabeli Osoby wyświetli wartości, które nie mają dopasowania

SELECT o.imie, o.nazwisko, p.nazwa
FROM Osoby o
LEFT JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id
WHERE p.osoba_id IS NULL;

imie	nazwisko	nazwa	
Patryk	Nowakowski	NULL	

RIGHT JOIN excluding INNER JOIN (RIGHT JOIN
wykluczający wiersze dopasowane) - na początku wykonuje
zapytanie RIGHT JOIN. Następnie filtruje wynik wyświetlając z
prawej tabeli wartości nie mających dopasowania w tabeli
lewej. Czyli w naszym przypadku z tabeli Przedmioty wyświetli wartości,
które nie mają dopasowania

SELECT o.imie, o.nazwisko, p.nazwa
FROM Osoby o
RIGHT JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id
WHERE o.osoba_id IS NULL;

imie	nazwisko	nazwa	
NULL	NULL	Kubek	

• FULL OUTER JOIN excluding INNER JOIN (LEFT JOIN wykluczający wiersze dopasowane, UNION, RIGHT JOIN wykluczający wiersze dopasowane) - czyli wszystkie rekordy z prawej i lewej tabeli połączone. Następnie odrzucamy te wiersze, które mają dopasowanie w obu tabelach.

W MySQL nie ma instrukcji FULL OUTER JOIN. Dla MySQL należy zastosować UNION. Czyli left join z wartościami nie mających dopasowania oraz right join z wartościami nie mających dopasowania łączymy z UNION.

SELECT o.imie, o.nazwisko, p.nazwa
FROM Osoby o
LEFT JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id
WHERE p.osoba_id IS NULL

UNION

SELECT o.imie, o.nazwisko, p.nazwa
FROM Osoby o
RIGHT JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id
WHERE o.osoba_id IS NULL;

Wynik:

imie nazwisko nazwa

Patryk Nowakowski NULL

NULL NULL Kubek

P CONSTRAINT

W MySQL jeśli sam nie dodasz CONSTRAINT zostaje automatycznie dodany z nazwą.

Polecenie:

SHOW CREATE TABLE nazwa_tabeli;

zwraca pełną instrukcje polecenia CREATE TABLE

- zwraca nazwę CONSTRAINT
- nazwy kolumn,
- typy danych,
- klucze (PRIMARY KEY, FOREIGN KEY, UNIQUE, INDEX),
- ustawienia tabeli (ENGINE=InnoDB, DEFAULT CHARSET, itp.).

Wyświetlenie liczby porządkowej dla każdego rekordu

1. Za pomocą ROW_NUMBER()

```
SELECT
  ROW_NUMBER() OVER (ORDER BY o.osoba_id) AS Ip,
  o.imie,
  o.nazwisko,
  p.nazwa
FROM Osoby o
INNER JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id;
   2. Za pomocą zmiennej sesyjnej
SET @lp := 0;
SELECT
  @lp := @lp + 1 AS lp,
  o.imie,
  o.nazwisko,
  p.nazwa
FROM Osoby o
INNER JOIN Przedmioty p ON o.osoba_id = p.osoba_id;
```

Lekcja 5,6

Temat: Obliczanie sumy

```
CREATE TABLE Klienci (
    klient_id INT PRIMARY KEY AUTO_INCREMENT,
    imie VARCHAR(50) NOT NULL,
   nazwisko VARCHAR(50) NOT NULL
);
CREATE TABLE Zakupy (
    zakup_id INT PRIMARY KEY AUTO_INCREMENT,
   klient_id INT NOT NULL,
   kwota DECIMAL(10,2) NOT NULL,
   FOREIGN KEY (klient_id) REFERENCES Klienci(klient_id)
);
CREATE TABLE Zwroty (
    zwrot_id INT PRIMARY KEY AUTO_INCREMENT,
   klient_id INT NOT NULL,
   kwota DECIMAL(10,2) NOT NULL,
   FOREIGN KEY (klient_id) REFERENCES Klienci(klient_id)
);
INSERT INTO Klienci (imie, nazwisko) VALUES
('Jan', 'Kowalski'),
('Anna', 'Nowak'),
('Piotr', 'Wiśniewski');
INSERT INTO Zakupy (klient_id, kwota) VALUES
(1, 300.00).
             -- Jan Kowalski
(1, 150.00),
             -- Jan Kowalski
(2, 500.00), -- Anna Nowak
(3, 200.00); -- Piotr Wiśniewski
INSERT INTO Zwroty (klient_id, kwota) VALUES
(1, 50.00), -- Jan Kowalski
(2, 100.00); -- Anna Nowak
```

1. Suma zakupów i zwrotów per klient

```
SELECT k.klient_id, k.imie, k.nazwisko,
    COALESCE(s.kwota, 0) AS suma_zakupow,
    COALESCE(z.kwota, 0) AS suma_zwrotow
FROM Klienci k
LEFT JOIN (
  SELECT klient_id, SUM(kwota) AS kwota
  FROM Zakupy
  GROUP BY klient_id
) s ON k.klient_id = s.klient_id
LEFT JOIN (
  SELECT klient_id, SUM(kwota) AS kwota
  FROM Zwroty
  GROUP BY klient_id
) z ON k.klient_id = z.klient_id;
lub
SELECT k.imie, k.nazwisko,
   COALESCE((SELECT SUM(kwota) FROM Zakupy WHERE klient_id = k.klient_id),
0) AS suma zakupow,
   COALESCE( (SELECT SUM(kwota) FROM Zwroty WHERE klient_id = k.klient_id),
0) AS suma_zwrotow
FROM Klienci k;
```

klient_id	imie	nazwisko	suma_zakupow	suma_zwrotow
1	Jan	Kowalski	450	50
2	Anna	Nowak	500	100
3	Piotr	Wiśniewski	200	0

2. Bilans (zakupy – zwroty)

```
SELECT k.imie, k.nazwisko,

COALESCE(SUM(zak.kwota), 0) - COALESCE(SUM(zw.kwota), 0) AS bilans

FROM Klienci k

LEFT JOIN Zakupy zak ON k.klient_id = zak.klient_id

LEFT JOIN Zwroty zw ON k.klient_id = zw.klient_id

GROUP BY k.klient_id, k.imie, k.nazwisko;
```

Wynik:

imie	nazwisko	bilans
Jan	Kowalski 40	
Anna	Nowak 4	
Piotr	Wiśniewski	200

1. Suma zakupów, ilość zakupów i zwrotów per klient

```
SELECT k.klient_id, k.imie, k.nazwisko,
    COALESCE(s.suma_zakupow, 0) AS suma_zakupow,
    COALESCE(s.ilosc_zakupow, 0) AS ilosc_zakupow,
    COALESCE(z.suma_zwrotow, 0) AS suma_zwrotow
FROM Klienci k
LEFT JOIN (
  SELECT klient_id,
       SUM(kwota) AS suma_zakupow,
       COUNT(*) AS ilosc zakupow
  FROM Zakupy
  GROUP BY klient_id
) s ON k.klient_id = s.klient_id
LEFT JOIN (
  SELECT klient_id,
       SUM(kwota) AS suma_zwrotow
  FROM Zwroty
  GROUP BY klient_id
) z ON k.klient_id = z.klient_id;
```

Wynik:

klient_id	imie	nazwisko	suma_zakupow	ilosc_zakupow	suma_zwrotow
1	Jan	Kowalski	450	2	50
2	Anna	Nowak	500	1	100
3	Piotr	Wiśniewski	200	1	0

• 1. Funkcje warunkowe w IF

✓ IFNULL(expr, value)

SELECT IFNULL(SUM(kwota), 0) AS suma_zakupow FROM Zakupy;

✓ IF(expr, true_value, false_value)

SELECT IF(SUM(kwota) IS NULL, 0, SUM(kwota)) AS suma_zakupow FROM Zakupy;

✓ NULLIF(expr1, expr2)

SELECT NULLIF(kwota, 0) AS wynik FROM Zakupy;

Jeśli kwota = 0, wynik to NULL.

CASE WHEN ... THEN ... ELSE ... END

SELECT

```
CASE
WHEN kwota > 500 THEN 'VIP zakup'
WHEN kwota > 100 THEN 'średni zakup'
ELSE 'mały zakup'
END AS kategoria
FROM Zakupy;
```

Lekcja 7,8

Temat: Kategorie poleceń. Procedury i funkcje

Operatory logiczne

NOT - **negacja** np.: NOT A AND - **koniunkcja** np.: A AND B OR - **alternatywa** np.: A OR B

Wartość NULL Null a testy logiczne

TRUE AND NULL - zwraca **NULL**FALSE AND NULL - zwraca **NULL**TRUE OR NULL - zwraca **TRUE**FALSE OR NULL - zwraca **NULL**

Podstawowe kategorie poleceń w SQL to:

- **DDL (Data Definition Language)** definiowanie struktury bazy danych (np. tworzenie tabel).
- **DML (Data Manipulation Language)** manipulacja danymi (np. wstawianie, aktualizacja, usuwanie).
- DCL (Data Control Language) zarządzanie uprawnieniami (np. GRANT, REVOKE).
- **DQL (Data Query Language)** pobieranie danych (np. SELECT).
- TCL (Transaction Control Language) zarządzanie transakcjami (np. COMMIT, ROLLBACK).

Procedury i funkcje

Procedura - nazwany ciąg instrukcji wywoływany poprzez podanie jego nazwy, wykonujący określone zadania , a następnie zwracający sterowanie do programu wywołującego

Funkcja - podobnie jak procedura z tą różnicą iż zawsze zwraca co najmniej jedną wartość określonego typu.

Składnia procedury:

```
DELIMITER //

CREATE PROCEDURE nazwa_procedury([parametry])
[MODIFIER]

BEGIN

-- Deklaracje zmiennych (opcjonalne)

DECLARE zmienna1 typ_danych;

DECLARE zmienna2 typ_danych DEFAULT wartość;

-- Logika programu

-- Instrukcje SQL, pętle, warunki itp.

END //

DELIMITER;
```

Elementy składni:

- 1. **DELIMITER //**: Zmienia standardowy delimiter (domyślnie ;) na inny (np. //), aby MySQL nie interpretował średnika w procedurze jako końca polecenia. Po definicji procedury przywraca się standardowy delimiter (DELIMITER ;).
- 2. **CREATE PROCEDURE nazwa_procedury**: Definiuje nazwę procedury, która musi być unikalna w schemacie bazy danych.
- 3. **[parametry]** (opcjonalne): Lista parametrów w formacie:
 - IN nazwa_parametru typ_danych: Parametr wejściowy (przekazywany do procedury).

- OUT nazwa_parametru typ_danych: Parametr wyjściowy (zwracany z procedury).
- INOUT nazwa_parametru typ_danych: Parametr dwukierunkowy (wejściowy i wyjściowy).
- 4. **[MODIFIER]** (opcjonalne): Opcje, takie jak:
 - DETERMINISTIC: Procedura zwraca ten sam wynik dla tych samych danych wejściowych. Przykład: Funkcja obliczająca kwadrat liczby (liczba * liczba) jest deterministyczna, ponieważ dla tej samej wartości wejściowej (np. 5) zawsze zwróci ten sam wynik (25).
 - NOT DETERMINISTIC: Wynik może się różnić dla tych samych danych.
 Przykład: Funkcja zwracająca aktualny czas (NOW()) lub losową wartość (RAND()) jest niedeterministyczna, ponieważ wynik zależy od zewnętrznych czynników (czasu lub losowości).
 - CONTAINS SQL, NO SQL, READS SQL DATA, MODIFIES SQL DATA:
 Określają, czy procedura używa lub modyfikuje dane.

CONTAINS SQL:

☐ Oznacza, że procedura lub funkcja zawiera instrukcje SQL ,
ale nie określa, czy odczytuje, czy modyfikuje dane.
 Jest to domyślny modyfikator, jeśli żaden inny nie zostanie wybrany.
NO SQL:
☐ Oznacza, że procedura lub funkcja nie zawiera żadnych

poleceń SQL ani nie wykonuje operacji na danych w bazie.
 □ Używane dla procedur/funkcji, które wykonują tylko operacje na zmiennych lokalnych lub parametrach, bez odwoływania się do bazy danych.

READS SQL DATA:

☐ Oznacza, że procedura lub funkcja **odczytuje dane z tabel** (np. za pomocą SELECT), ale ich nie modyfikuje.

MODIFIES SQL DATA:

☐ Oznacza, że procedura lub funkcja **modyfikuje dane w tabelach** (np. za pomocą INSERT, UPDATE, DELETE

- 5. **BEGIN ... END**: Zawiera logikę procedury, w tym:
 - o Deklaracje zmiennych (DECLARE).
 - Instrukcje SQL (np. SELECT, INSERT, UPDATE).
 - Struktury sterujące (np. IF, WHILE, LOOP).
- Wywołanie: Procedura jest wywoływana za pomocą CALL nazwa_procedury(parametry);.

Przykład procedury:

```
DELIMITER //
CREATE PROCEDURE aktualizuj_wynagrodzenie(IN id_pracownika INT, INOUT nowe_wynagrodzenie
DECIMAL(10,2))
BEGIN
  DECLARE stare_wynagrodzenie DECIMAL(10,2);
  SELECT wynagrodzenie INTO stare_wynagrodzenie
  FROM pracownicy
  WHERE id = id_pracownika;
  SET nowe_wynagrodzenie = stare_wynagrodzenie * 1.1;
  UPDATE pracownicy
  SET wynagrodzenie = nowe_wynagrodzenie
  WHERE id = id pracownika;
END //
DELIMITER;
-- Wywołanie
SET @wynagrodzenie = 1000.00;
CALL aktualizuj_wynagrodzenie(1, @wynagrodzenie);
SELECT @wynagrodzenie;
```

Wyjaśnienie: Procedura zwiększa wynagrodzenie pracownika o 10% i zwraca nowe wynagrodzenie przez parametr INOUT.

Składnia funkcji:

```
DELIMITER //

CREATE FUNCTION nazwa_funkcji([parametry])

RETURNS typ_danych

[MODIFIER]

BEGIN

-- Deklaracje zmiennych (opcjonalne)

DECLARE zmienna1 typ_danych;

-- Logika programu

-- Instrukcje SQL, obliczenia

RETURN wartość;

END //

DELIMITER ;
```

Elementy składni:

- 1. **DELIMITER** //: Jak w procedurach, zmienia delimiter.
- 2. **CREATE FUNCTION nazwa_funkcji**: Definiuje nazwę funkcji, unikalną w schemacie.
- 3. **[parametry]** (opcjonalne): Parametry wejściowe (tylko IN, bez OUT czy INOUT).
- 4. **RETURNS typ_danych**: Określa typ zwracanej wartości (np. INT, VARCHAR, DECIMAL).
- 5. **[MODIFIER]** (opcjonalne):
 - DETERMINISTIC: Funkcja zwraca ten sam wynik dla tych samych danych wejściowych (zalecane dla optymalizacji).
 - NOT DETERMINISTIC: Wynik może się różnić (np. dla funkcji używających RAND()).
 - Inne modyfikatory, jak w procedurach.
- 6. **BEGIN ... END**: Zawiera logikę funkcji, w tym:
 - Deklaracje zmiennych (DECLARE).
 - o Instrukcje SQL i obliczenia.
 - Obowiązkowe RETURN wartość zwracające pojedynczą wartość.

7. **Wywołanie**: Funkcję wywołuje się w wyrażeniach SQL, np. SELECT nazwa_funkcji(parametry);.

Przykład funkcji:

```
DELIMITER //

CREATE FUNCTION oblicz_vat(kwota DECIMAL(10,2), stawka DECIMAL(4,2))

RETURNS DECIMAL(10,2)

DETERMINISTIC

BEGIN

DECLARE podatek DECIMAL(10,2);

SET podatek = kwota * stawka;

RETURN podatek;

END //

DELIMITER;

-- Wywołanie

SELECT oblicz_vat(100.00, 0.23) AS podatek; -- Zwraca 23.00
```

Instrukcja IF

Składnia:

```
IF warunek THEN
-- instrukcje, jeśli warunek jest prawdziwy

[ELSEIF warunek THEN
-- instrukcje dla dodatkowego warunku]

[ELSE
-- instrukcje, jeśli żaden warunek nie jest prawdziwy]

END IF;
```

Przykład w procedurze:

```
DELIMITER //

CREATE PROCEDURE sprawdz_wiek(IN id_ucznia INT, OUT komunikat VARCHAR(100))
BEGIN
```

```
DECLARE wiek INT;
  SELECT wiek INTO wiek FROM uczniowie WHERE id = id_ucznia;
  IF wiek < 18 THEN
     SET komunikat = 'Uczeń jest niepełnoletni';
  ELSEIF wiek >= 18 AND wiek < 21 THEN
     SET komunikat = 'Uczeń jest pełnoletni, ale poniżej 21 lat';
  ELSE
     SET komunikat = 'Uczeń ma 21 lat lub więcej';
  END IF;
END //
DELIMITER;
-- Wywołanie
SET @komunikat = ";
CALL sprawdz_wiek(1, @komunikat);
SELECT @komunikat;
Przykład w funkcji:
DELIMITER //
CREATE FUNCTION kategoria_wieku(wiek INT)
RETURNS VARCHAR(50)
DETERMINISTIC
BEGIN
  DECLARE komunikat VARCHAR(50);
  IF wiek < 18 THEN
    SET komunikat = 'Niepełnoletni';
  ELSEIF wiek >= 18 AND wiek < 21 THEN
    SET komunikat = 'Młody dorosły';
  ELSE
     SET komunikat = 'Dorosły';
  END IF;
  RETURN komunikat;
END //
DELIMITER;
-- Wywołanie
SELECT kategoria_wieku(20) AS kategoria;
```

Instrukcja CASE

Składnia (wyszukująca forma):

```
CASE
WHEN warunek1 THEN
-- instrukcje
WHEN warunek2 THEN
-- instrukcje
[ELSE
-- instrukcje, jeśli żaden warunek nie jest prawdziwy]
END CASE;
```

Przykład w procedurze (prosta forma):

```
DELIMITER //
CREATE PROCEDURE ocen_uczniow(IN ocena INT, OUT komunikat VARCHAR(100))
BEGIN
  CASE ocena
    WHEN 1 THEN
       SET komunikat = 'Niedostateczny';
    WHEN 2 THEN
       SET komunikat = 'Dopuszczający';
    WHEN 3 THEN
       SET komunikat = 'Dostateczny';
    WHEN 4 THEN
       SET komunikat = 'Dobry';
    WHEN 5 THEN
       SET komunikat = 'Bardzo dobry';
    WHEN 6 THEN
       SET komunikat = 'Celujący';
    ELSE
       SET komunikat = 'Nieprawidłowa ocena';
  END CASE;
END //
DELIMITER;
-- Wywołanie
SET @komunikat = ";
CALL ocen_uczniow(4, @komunikat);
SELECT @komunikat;
```

Przykład w funkcji (wyszukująca forma):

```
DELIMITER //
CREATE FUNCTION kategoria_oceny(ocena INT)
RETURNS VARCHAR(50)
DETERMINISTIC
BEGIN
  DECLARE komunikat VARCHAR(50);
  CASE
    WHEN ocena = 1 THEN
       SET komunikat = 'Niedostateczny';
    WHEN ocena = 2 THEN
      SET komunikat = 'Dopuszczający';
    WHEN ocena BETWEEN 3 AND 4 THEN
       SET komunikat = 'Średni';
    WHEN ocena = 5 THEN
       SET komunikat = 'Dobry';
    WHEN ocena = 6 THEN
       SET komunikat = 'Celujący';
    ELSE
       SET komunikat = 'Nieprawidłowa ocena';
  END CASE;
  RETURN komunikat;
END //
DELIMITER;
-- Wywołanie
SELECT kategoria_oceny(3) AS kategoria;
Błędy w programach:

☐ Składniowe

          ☐ spowodowane użyciem niewłaściwego polecenia przez programistę
          ☐ wykrywane automatycznie
   □ Logiczne
          program wykonuje się lecz rezultaty jego działania są dalekie od
             oczekiwań
          □ wykrywane przez programistę/testera/użytkownika końcowego
```

Lekcja 9,10

Temat: Definicja podzapytań skorelowanych w SQL i MySQL. Funkcje agregujące w SQL – Użycie funkcji takich jak COUNT, SUM, AVG, MIN, MAX oraz grupowanie danych (GROUP BY, HAVING).

 Podzapytanie skorelowane (ang. correlated subquery) to rodzaj podzapytania w języku SQL, które jest zależne od wartości z zapytania zewnętrznego.

Oznacza to, że podzapytanie odnosi się do kolumn lub wartości z tabeli zapytania głównego, co powoduje, że jest ono wykonywane wielokrotnie – raz dla każdego wiersza przetwarzanego przez zapytanie zewnętrzne. W przeciwieństwie do podzapytań nieskorelowanych (nieskorelowanych subqueries), które są wykonywane tylko raz i niezależnie od zapytania zewnętrznego.

Podzapytania skorelowane mogą być mniej wydajne, ponieważ wymagają iteracji po wierszach.

- Różnica między podzapytaniami skorelowanymi a nieskorelowanymi
 - Nieskorelowane: Podzapytanie jest samodzielne, np. zwraca stałą wartość lub listę, która jest używana w zapytaniu zewnętrznym. Wykonywane raz.
 - Skorelowane: Podzapytanie używa wartości z zewnętrznego zapytania (np. poprzez alias tabeli zewnętrznej), co sprawia, że jest "skorelowane" z każdym wierszem zewnętrznym. Wykonywane wielokrotnie.

Przykłady

Zakładamy prostą bazę danych z dwiema tabelami:

- pracownicy (id, imie, pensja, dzial id)
- dzialy (id, nazwa, srednia pensja)

```
CREATE TABLE dzialy (
    id INT PRIMARY KEY,
    nazwa VARCHAR (100) NOT NULL,
    srednia pensja DECIMAL(10,2)
);
CREATE TABLE pracownicy (
    id INT PRIMARY KEY,
    imie VARCHAR(100) NOT NULL,
    pensja DECIMAL(10,2) NOT NULL,
    id dzial INT ,
    FOREIGN KEY (id dzial) REFERENCES dzialy(id)
);
INSERT INTO działy (id, nazwa, srednia pensja) VALUES
(1, 'IT', NULL),
(2, 'Finanse', NULL),
(3, 'Marketing', NULL);
INSERT INTO pracownicy (id, imie, pensja, id dzial) VALUES
(1, 'Adam', 8000.00, 1),
(2, 'Beata', 9500.00, 1),
(3, 'Cezary', 7200.00, 1),
(4, 'Daria', 6500.00, 2),
(5, 'Edward', 7000.00, 2),
(6, 'Fiona', 9000.00, 2),
(7, 'Grzegorz', 6000.00, 3),
(8, 'Hanna', 7500.00, 3),
(9, 'Igor', 5000.00, 3);
```

Przykład 1: Podstawowe podzapytanie skorelowane (używane w klauzuli WHERE)

To zapytanie znajduje pracowników, których pensja jest wyższa niż średnia pensja w ich własnym dziale.

```
SELECT imie, pensja, id_dzial
FROM pracownicy p
WHERE pensja > (
    SELECT AVG(pensja)
    FROM pracownicy
    WHERE id_dzial= p.id_dzial -- Tutaj skorelowane: odnosi się do
'p.dzial_id' z zewnętrznego zapytania
);
```

Optymalizacja 1 – JOIN + GROUP BY

```
SELECT imie, pensja, id_dzial
FROM pracownicy e
JOIN (
     SELECT id_dzial, AVG(pensja) AS srednia
     FROM pracownicy
     GROUP BY id_dzial
) s ON e.id_dzial = s.id_dzial
WHERE e.pensja > s.srednia;
```

▼ Tutaj AVG() liczony jest tylko raz dla każdego działu, a nie powtarzany w pętli.

Optymalizacja 2 – WITH (czytelniejsza wersja)

```
WITH srednie AS (
        SELECT id_dzial, AVG(pensja) AS srednia
        FROM pracownicy
        GROUP BY id_dzial
)
SELECT p.imie, p.pensja, p.id_dzial
FROM pracownicy p
JOIN srednie s ON p.id_dzial = s.id_dzial
WHERE p.pensja > s.srednia;
```

Możesz to traktować jak alias dla podzapytania, tyle że:

- jest bardziej czytelny,
- można go wielokrotnie używać w tym samym zapytaniu,
- może być rekurencyjny (np. do pracy z hierarchiami: drzewami, strukturami organizacyjnymi).

Optymalizacja 3 – WINDOW FUNCTION (najlepsza, MySQL 8+)

```
podpowiedzi:
```

```
// Window functions (funkcje okienkowe, w SQL nazywane też analytical functions) to mechanizm, który pozwala wykonywać obliczenia na zbiorze wierszy powiązanych z bieżącym wierszem — bez grupowania całej tabeli. // OVER → ale nie dla całej tabeli, tylko w "oknie", // PARTITION BY id_dzial → podziel dane na grupy według id_dzial (czyli każdy dział to osobne "okno"),
```

Zalety:

- Nie trzeba pisać JOIN ani GROUP BY.
- Baza najpierw liczy średnią dla działów, a potem filtruje wiersze.
- Bardzo szybkie na dużych danych.

Przykład 2: Podzapytanie skorelowane w klauzuli SELECT

To zapytanie wyświetla działy wraz z liczbą pracowników zarabiających powyżej średniej w danym dziale.

Przykład 3: Podzapytanie skorelowane z EXISTS (sprawdzenie istnienia)

To zapytanie znajduje działy, które mają co najmniej jednego pracownika z pensją powyżej 5000.

```
SELECT nazwa
FROM dzialy d
WHERE EXISTS (
    SELECT 1
    FROM pracownicy p
    WHERE p.id_dzial = d.id AND p.pensja > 5000 -- Skorelowane: odnosi się
do 'd.id'
);
```

Lekcja 11

Temat: Funkcje tekstowe w MySQL – Praca z danymi tekstowymi: CONCAT, SUBSTRING, REPLACE, UPPER, LOWER i ich zastosowanie.

Dokumentacja

https://dev.mysql.com/doc/refman/8.4/en/string-functions.html

Funkcje tekstowe w MySQL to wbudowane funkcje, które pozwalają na manipulację ciągami znaków (stringami).

Funkcje te działają na kolumnach typu VARCHAR, CHAR, TEXT itp. i są często używane w klauzulach SELECT, WHERE czy ORDER BY. Większość z nich jest multibyte safe, co oznacza, że obsługują znaki wielobajtowe (np. w UTF-8).

```
/* Drop TABLE employees; */
CREATE TABLE employees (
    id INT PRIMARY KEY,
    first_name VARCHAR(50),
    last_name VARCHAR(50),
    email VARCHAR(100)
);

INSERT INTO employees (id, first_name, last_name, email) VALUES
(1, 'Jan', 'Kowalski', 'jan.kowalski@example.com'),
(2, 'Anna', 'Nowak', 'anna.nowak@example.com'),
(3, 'Michał', 'Wiśniewski', 'michal.wisniewski@przyklad.pl'),
(4, 'Natalia', null, 'Natalia@przyklad.pl'),
(5, null, 'Nowakowski', 'Nowakowski@przyklad.pl'),
(6, 'Katarzyna', null, null);
```

- 1. CONCAT(str1, str2, ...)
 - Wyjaśnienie: Łączy dwa lub więcej ciągów w jeden. Jeśli którykolwiek argument jest NULL, zwraca NULL. Przydatne do tworzenia pełnych nazw, adresów czy złożonych ciągów.
 - **Składnia**: CONCAT(str1, str2, ...)

Przykład zastosowania: Łączenie imienia i nazwiska w jedną kolumnę "full_name".

SELECT id, CONCAT(first_name, ' ', last_name) AS full_name FROM employees;

- 2. SUBSTRING(str, pos [, len])
 - Wyjaśnienie: Wyodrębnia podciąg z ciągu zaczynając od pozycji pos (1 to pierwsza pozycja). Jeśli podano len, ogranicza długość.
 Negatywna pos liczy od końca. Przydatne do wyciągania fragmentów tekstu, np. inicjałów czy kodów.
 - **Składnia**: SUBSTRING(str, pos [, len]) (lub alternatywnie SUBSTRING(str FROM pos FOR len))

Przykład zastosowania: Wyodrębnianie pierwszych 3 liter nazwiska.

SELECT id, SUBSTRING(last_name, 1, 3) AS short_last_name FROM employees;

- 3. REPLACE(str, from str, to str)
 - Wyjaśnienie: Zastępuje wszystkie wystąpienia from_str w ciągu str na to_str. Funkcja rozróżnia małe i duże litery jako inne znaki.
 Przydatne do korekty danych, np. zamiany domen e-mail.
 - **Składnia**: REPLACE(str, from_str, to_str)

Przykład zastosowania: Zmiana domeny e-mail na inną (np. z "example.com" na "firma.pl").

SELECT id, REPLACE(email, 'example.com', 'firma.pl') AS new_email FROM employees;

- 4. UPPER(str)
 - Wyjaśnienie: Konwertuje ciąg na wielkie litery według bieżącego kodowania znaków (domyślnie utf8mb4). Nie działa na binarnych

stringach. Przydatne do normalizacji danych, np. do porównań bez rozróżniania wielkości liter.

• **Składnia**: UPPER(str)

Przykład zastosowania: Konwersja imienia na wielkie litery.

SELECT id, UPPER(first_name) AS upper_first_name FROM employees;

5. LOWER(str)

- Wyjaśnienie: Konwertuje ciąg na małe litery według bieżącego kodowania znaków. Nie działa na binarnych stringach. Przydatne do standaryzacji tekstu, np. w wyszukiwaniach.
- **Składnia**: LOWER(str)

Przykład zastosowania: Konwersja nazwiska na małe litery.

SELECT id, LOWER(last_name) AS lower_last_name FROM employees;

6. LENGTH(str)

- Wyjaśnienie: Zwraca długość ciągu w bajtach (multibyte znaki liczą sie jako wiele bajtów). Przydatne do walidacji długości pól.
- **Składnia**: LENGTH(str)

Przykład zastosowania: Obliczanie długości e-maila.

SELECT id, LENGTH(email) AS email_length FROM employees;

Przykład zastosowania: Załóżmy, że baza używa UTF-8 (gdzie polskie znaki zajmują 2 bajty, a emoji mogą zajmować nawet 4 bajty).

```
SELECT
LENGTH('kot') AS bajty1,
CHAR_LENGTH('kot') AS znaki1,

LENGTH('ślimak') AS bajty2,
CHAR_LENGTH('ślimak') AS znaki2,

LENGTH('©') AS bajty3,
CHAR_LENGTH('©') AS znaki3;
```

```
Wynik:

bajty1 = 3 znaki1 = 3 -- zwykłe litery ASCII

bajty2 = 7 znaki2 = 6 -- "ś" zajmuje 2 bajty

bajty3 = 4 znaki3 = 1 -- emoji zajmuje 4 bajty, ale to 1 znak
```

7. TRIM([{BOTH | LEADING | TRAILING} [remstr] FROM] str)

- Wyjaśnienie: Usuwa spacje (lub inne znaki) z początku i/lub końca ciągu. Domyślnie usuwa spacje z obu stron. Przydatne do czyszczenia danych.
- **Składnia**: TRIM([remstr FROM] str) (lub z BOTH/LEADING/TRAILING)

Przykład zastosowania: Usuwanie spacji z imienia (zakładając, że dane mają nadmiarowe spacje).

```
-- Zakładamy, że dodajemy rekord z spacjami
INSERT INTO employees (id, first_name, last_name, email) VALUES (7, ' Ewa ', 'Zając', 'ewa.zajac@example.com');
INSERT INTO employees (id, first_name, last_name, email) VALUES (8, ' ', 'Sosna ', 'Sosna@example.com');
```

SELECT id, TRIM(first_name) AS trimmed_first_name FROM employees WHERE id = 4;

8. LEFT(str, len)

- Wyjaśnienie: Zwraca lewą część ciągu o długości len. Przydatne do wyciągania prefiksów.
- **Składnia**: LEFT(str, len)

Przykład zastosowania: Wyciąganie pierwszych 5 znaków e-maila.

SELECT id, LEFT(email, 5) AS email_prefix FROM employees;

- 9. RIGHT(str, len)
 - Wyjaśnienie: Zwraca prawą część ciągu o długości len. Przydatne do wyciągania sufiksów, np. rozszerzeń plików.
 - **Składnia**: RIGHT(str, len)

Przykład zastosowania: Wyciąganie ostatnich 3 znaków nazwiska.

SELECT id, RIGHT(last_name, 3) AS last_name_suffix FROM employees;

10. LOCATE(substr, str [, pos])

- Wyjaśnienie: Zwraca pozycję pierwszego wystąpienia substr w str (zaczynając od 1). Jeśli nie znaleziono, zwraca 0. Opcjonalna pos określa start wyszukiwania.
- **Składnia**: LOCATE(substr, str [, pos])

Przykład zastosowania: Znajdowanie pozycji "@" w e-mailu.

SELECT id, LOCATE('@', email) AS at_position FROM employees;

11. INSTR(str, substr)

- Wyjaśnienie: Zwraca pozycję pierwszego wystąpienia podciągu substr w ciągu str. Pozycje są numerowane od 1 (pierwszy znak w ciągu to pozycja 1). Jeśli podciąg nie zostanie znaleziony, funkcja zwraca 0. Jest to funkcja case-sensitive (uwzględnia wielkość liter). Przydatna do wyszukiwania określonego fragmentu tekstu w ciągu, np. w celu analizy zawartości pól tekstowych.
- **Składnia**: INSTR(str, substr)

Przykład zastosowania: Znajdowanie pozycji znaku "@" w adresie e-mail.

SELECT id, INSTR(email, '@') AS at_position FROM employees;

Lekcja 12

Temat: Funkcje daty i czasu – Manipulacja datami: NOW(), DATEADD, DATEDIFF, FORMAT i ich użycie w raportach.

W MySQL funkcje daty i czasu są kluczowymi narzędziami do manipulacji danymi czasowymi przechowywanymi w kolumnach typu DATE, DATETIME, TIMESTAMP itp. Umożliwiają one pobieranie bieżącej daty i czasu, wykonywanie operacji arytmetycznych na datach, obliczanie różnic między datami oraz formatowanie danych czasowych w czytelny sposób. Są szczególnie przydatne w raportach, gdzie dane czasowe muszą być analizowane, grupowane lub prezentowane w określonym formacie.

```
CREATE TABLE orders (
    order_id INT PRIMARY KEY,
    customer_name VARCHAR(100),
    order_date DATETIME,
    total_amount DECIMAL(10, 2)
);

INSERT INTO orders (order_id, customer_name, order_date, total_amount) VALUES
(1, 'Jan Kowalski', '2025-09-01 10:00:00', 150.50),
(2, 'Anna Nowak', '2025-09-10 14:30:00', 299.99),
(3, 'Michał Wiśniewski', '2025-09-15 09:15:00', 75.00),
(4, 'Ewa Zając', '2025-09-20 16:45:00', 200.00);
```

1. NOW()

- Wyjaśnienie: Zwraca bieżącą datę i czas w formacie YYYY-MM-DD
 HH:MM:SS lub YYYYMMDDHHMMSS (w zależności od kontekstu).
 Używa strefy czasowej ustawionej w systemie MySQL (domyślnie strefa systemowa lub ustawiona przez @@session.time_zone).
 Przydatna do rejestrowania bieżącego czasu w raportach, porównywania z datami w bazie lub oznaczania aktualnych operacji.
- Składnia: NOW()

Przykład zastosowania: Dodanie kolumny z bieżącą datą i czasem do raportu zamówień.

SELECT order_id, customer_name, order_date, NOW() AS "bieżący_czas" FROM orders;

2. DATE_ADD(date, INTERVAL expr unit)

- Wyjaśnienie: Dodaje określony interwał czasowy (np. dni, godziny, miesiące) do daty. Parametr expr to liczba, a unit to jednostka czasu (np. DAY, MONTH, YEAR, HOUR, MINUTE). Przydatna do obliczania dat ważności, terminów dostaw lub przesunięć czasowych w raportach.
- **Składnia**: DATE ADD(date, INTERVAL expr unit)

Przykład zastosowania: Obliczenie daty dostawy zakładając, że dostawa następuje 3 dni po złożeniu zamówienia.

```
SELECT order_id, customer_name, order_date,
DATE_ADD(order_date, INTERVAL 3 DAY) AS data_dostawy
FROM orders;
```

- 3. DATEDIFF(date1, date2)
 - Wyjaśnienie: Zwraca liczbę dni między dwiema datami (date1 date2). Ignoruje godziny, minuty i sekundy, uwzględnia tylko datę.
 Wynik jest dodatni, jeśli date1 jest późniejsza niż date2, ujemny w
 przeciwnym razie. Przydatna do obliczania wieku zamówienia, czasu
 realizacji lub opóźnień.
 - **Składnia**: DATEDIFF(date1, date2)

Przykład zastosowania: Obliczenie, ile dni minęło od złożenia zamówienia do bieżacej daty.

- 4. DATE_FORMAT(date, format)
 - Wyjaśnienie: Formatuje datę według określonego wzorca format.
 Umożliwia prezentację dat w czytelnej formie, np. z nazwami
 miesięcy, dni tygodnia lub w niestandardowych formatach.
 Popularne specyfikatory formatu to: %Y (rok 4-cyfrowy), %m
 (miesiąc 2-cyfrowy), %d (dzień 2-cyfrowy), %H (godzina 24h), %i
 (minuty), %S (sekundy), %W (nazwa dnia tygodnia), %M (nazwa
 miesiąca). Przydatna w raportach dla użytkowników końcowych.
 - **Składnia**: DATE_FORMAT(date, format)

Przykład zastosowania: Formatowanie daty zamówienia na format "Dzień, DD Miesiac YYYY, HH:MM".

– Ustaw zmienną sesyjną języka przed zapytaniem:

Specyfikator	Opis	Przykład (dla 2025-09-01 10:00:00)
%a	Skrócona nazwa dnia tygodnia (Sun-Sat)	Mon
%b	Skrócona nazwa miesiaca (Jan-Dec)	Sep

%c	Miesiąc w formie numerycznej (0-12)	9
%D	Dzień miesiąca z angielskim sufiksem (1st, 2nd, 3rd,)	1st
%d	Dzień miesiąca, 2 cyfry (00-31)	01
%e	Dzień miesiąca, bez wiodącego zera (0-31)	1
%f	Mikrosekundy, 6 cyfr (000000-999999)	000000
%H	Godzina w formacie 24h, 2 cyfry (00-23)	10
%h	Godzina w formacie 12h, 2 cyfry (01-12)	10
%I	Godzina w formacie 12h, 2 cyfry (01-12, identyczne jak %h)	10
%i	Minuty, 2 cyfry (00-59)	00
%j	Dzień roku (001-366)	244
%k	Godzina w formacie 24h, bez wiodącego zera (0-23)	10
%1	Godzina w formacie 12h, bez wiodącego zera (1-12)	10
%M	Pełna nazwa miesiąca (January-December)	September
%m	Miesiąc, 2 cyfry (01-12)	09
%p	AM/PM dla formatu 12-godzinnego	AM
%r	Pełny czas w formacie 12h (hh:mm:ss AM/PM)	10:00:00 AM
%S	Sekundy, 2 cyfry (00-59)	00
%s	Sekundy, 2 cyfry (00-59, identyczne jak %S)	00
%T	Pełny czas w formacie 24h (hh:mm:ss)	10:00:00
%U	Numer tygodnia w roku (00-53, niedziela jako pierwszy dzień)	35
%u	Numer tygodnia w roku (00-53, poniedziałek jako pierwszy dzień)	36

%V	Numer tygodnia w roku (01-53, niedziela jako pierwszy dzień, używane z %X)	35
%v	Numer tygodnia w roku (01-53, poniedziałek jako pierwszy dzień, używane z %x)	36
%W	Pełna nazwa dnia tygodnia (Sunday-Saturday)	Monday
%W	Dzień tygodnia (0-6, 0=niedziela, 6=sobota)	1
%X	Rok dla numeru tygodnia, 4 cyfry (używane z %V)	2025
%X	Rok dla numeru tygodnia, 4 cyfry (używane z %v)	2025
%Y	Rok, 4 cyfry	2025
%y	Rok, 2 cyfry	25
%%	Literalny znak %	%

Lekcja 13

Temat: Wyzwalacze (triggery) w MySQL

Definicja:

Wyzwalacz (trigger) w MySQL to specjalny rodzaj procedury składowanej, która jest automatycznie wywoływana w odpowiedzi na określone zdarzenia w tabeli, takie jak wstawianie (INSERT), aktualizacja (UPDATE) lub usuwanie (DELETE) danych. Wyzwalacze służą do automatycznego wykonywania operacji w bazie danych, np. do zapewnienia spójności danych, logowania zmian czy automatycznego wypełniania pól.

Rodzaje wyzwalaczy w MySQL

Wyzwalacze w MySQL można podzielić na podstawie dwóch kryteriów: **czasu wywołania** i **zdarzenia**, na które reagują.

1. Czas wywołania:

- BEFORE: Wyzwalacz jest uruchamiany przed wykonaniem operacji (np. przed wstawieniem rekordu).
- AFTER: Wyzwalacz jest uruchamiany po wykonaniu operacji (np. po wstawieniu rekordu).

2. Zdarzenia:

- INSERT: Wyzwalacz reaguje na wstawienie nowego rekordu do tabeli.
- UPDATE: Wyzwalacz reaguje na aktualizację istniejącego rekordu.
- DELETE: Wyzwalacz reaguje na usunięcie rekordu z tabeli.

W efekcie można stworzyć sześć kombinacji wyzwalaczy:

- BEFORE INSERT
- AFTER INSERT
- BEFORE UPDATE
- AFTER UPDATE
- BEFORE DELETE
- AFTER DELETE

Składnia wyzwalacza w MySQL

CREATE TRIGGER nazwa_wyzwalacza
[BEFORE | AFTER] [INSERT | UPDATE | DELETE]
ON nazwa_tabeli
FOR EACH ROW
BEGIN

-- Kod wyzwalacza (operacje do wykonania)

END:

- nazwa wyzwalacza: Unikalna nazwa wyzwalacza.
- **nazwa tabeli**: Tabela, do której wyzwalacz jest przypisany.
- **FOR EACH ROW**: Wyzwalacz jest wykonywany dla każdego wiersza, który podlega operacji.
- Wewnątrz wyzwalacza można używać słów kluczowych NEW (dla nowych danych w INSERT i UPDATE) oraz OLD (dla starych danych w UPDATE i DELETE).

Przykłady zastosowania wyzwalaczy

1. Automatyczne logowanie zmian w tabeli (AFTER UPDATE)

Cel: Rejestrowanie zmian w kolumnie cena w tabeli produkty w osobnej tabeli log_zmian.

Struktura tabel:

```
CREATE TABLE produkty (
  id INT PRIMARY KEY,
  nazwa VARCHAR(100),
  cena DECIMAL(10,2)
);
CREATE TABLE log_zmian (
  id INT AUTO INCREMENT PRIMARY KEY,
  produkt_id INT,
  stara_cena DECIMAL(10,2),
  nowa cena DECIMAL(10,2),
  data_zmiany TIMESTAMP DEFAULT CURRENT_TIMESTAMP
);
DELIMITER //
CREATE TRIGGER log_zmiana_ceny
AFTER UPDATE ON produkty
FOR EACH ROW
BEGIN
  IF OLD.cena != NEW.cena THEN
    INSERT INTO log_zmian (produkt_id, stara_cena, nowa_cena)
    VALUES (OLD.id, OLD.cena, NEW.cena);
  END IF;
END //
DELIMITER;
```

Działanie:

- Po każdej aktualizacji ceny w tabeli produkty, wyzwalacz zapisuje stary i nowy poziom ceny w tabeli log_zmian.
- Przykład: Jeśli zmienimy cenę produktu o ID 1 z 100.00 na 120.00, w tabeli log_zmian pojawi się nowy rekord z tymi wartościami.

Test:

```
UPDATE produkty SET cena = 120.00 WHERE id = 1; SELECT * FROM log_zmian;
```

2. Automatyczne ustawianie daty modyfikacji (BEFORE UPDATE)

Cel: Automatyczne ustawianie kolumny data_modyfikacji na aktualną datę i godzinę przy każdej aktualizacji rekordu.

Struktura tabeli:

```
CREATE TABLE klienci (
id INT PRIMARY KEY,
imie VARCHAR(50),
data_modyfikacji TIMESTAMP
);
```

Wyzwalacz:

```
CREATE TRIGGER aktualizuj_date
BEFORE UPDATE ON klienci
FOR EACH ROW
BEGIN
SET NEW.data_modyfikacji = CURRENT_TIMESTAMP;
END;
```

Działanie:

 Przed każdą aktualizacją rekordu w tabeli klienci, wyzwalacz ustawia wartość kolumny data_modyfikacji na bieżącą datę i godzinę.

Test:

```
UPDATE klienci SET imie = 'Jan' WHERE id = 1;
SELECT * FROM klienci;
```

3. Zapobieganie usuwaniu rekordów (BEFORE DELETE)

Cel: Uniemożliwienie usuwania rekordów z tabeli zamowienia, jeśli mają status "zrealizowane".

Struktura tabeli:

```
CREATE TABLE zamowienia (
id INT PRIMARY KEY,
status VARCHAR(20)
);
```

Wyzwalacz:

```
CREATE TRIGGER zapobiegaj_usunieciu
BEFORE DELETE ON zamowienia
FOR EACH ROW
BEGIN

IF OLD.status = 'zrealizowane' THEN

SIGNAL SQLSTATE '45000'

SET MESSAGE_TEXT = 'Nie można usunąć zrealizowanego zamówienia!';
END IF;
END;
```

Działanie:

• Jeśli spróbujemy usunąć rekord, którego status to "zrealizowane", wyzwalacz zgłosi błąd i zablokuje operację.

Test:

DELETE FROM zamowienia WHERE id = 1; -- Błąd, jeśli status = 'zrealizowane'

Uwagi i ograniczenia

- 1. **Brak wyzwalaczy dla SELECT**: MySQL nie obsługuje wyzwalaczy dla operacji odczytu.
- 2. **Unikanie rekurencji**: Wyzwalacz nie powinien modyfikować tej samej tabeli, na której działa, aby uniknąć pętli (chyba że jest to kontrolowane).
- 3. **Debugowanie**: Wyzwalacze mogą być trudne do debugowania, więc warto logować działania do osobnei tabeli.
- 4. **Wydajność**: Nadmierne użycie wyzwalaczy może spowolnić operacje na bazie danych.

Podsumowanie

Wyzwalacze w MySQL są potężnym narzędziem do automatyzacji i zapewnienia spójności danych. Mogą być używane do logowania, walidacji danych, automatycznego wypełniania pól czy zapobiegania niepożądanym operacjom. Kluczowe jest rozważne ich stosowanie, aby nie skomplikować logiki bazy danych.